

154

UCHWAŁA Nr 162 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1974 r.

w sprawie podwyżki najniższych wynagrodzeń.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. f. Podwyższa się najniższe wynagrodzenie za pełny miesięczny wymiar czasu pracy z 1.000 zł do 1.200 zł. Pracownikom osiągającym za pełny miesięczny wymiar czasu pracy wynagrodzenie niższe aniżeli 1.200 zł wypłaca się wyrównanie zarobku do wysokości 1.200 zł miesięcznie.

2. Pracownicy, których zarobki wynoszą — przy pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy — powyżej 1.120 zł do 1.200 zł otrzymują wyrównanie nie mniejsze niż 80 zł.

§ 2. 1. Pracownicy, którzy przy pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy osiągnęli w poprzednim roku kalendarzowym średni zarobek brutto w wysokości powyżej 1.200 zł do 2.000 zł miesięcznie, otrzymują wypłacany dotychczas stały miesięczny dodatek do płac w wysokości:

- 1) przy zarobku powyżej 1.200 zł do 1.500 zł — 80 zł,
- 2) " " " " 1.500 zł do 1.950 zł — 50 zł,
- 3) " " " " 1.950 zł do 2.000 zł — w wysokości wyrównującej zarobek do 2.000 zł, nie mniej jednak niż 30 złotych.

2. Dodatek w wysokości 80 zł miesięcznie przysługuje również pracownikom, którzy przy pełnym wymiarze czasu pracy osiągają zarobek powyżej 1.200 zł miesięcznie, jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym ich średni zarobek brutto nie przekraczał 1.200 zł miesięcznie.

3. Dodatki, o których mowa w ust. 1 i ust. 2, wolne są od podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne.

§ 3. Przepisy § 1 ust. 2 i § 2 nie mają zastosowania do pracowników objętych po dniu 1 stycznia 1971 r. regulacjami płac, które zniosły dodatki do płac wypłacane na podstawie postanowień § 2 uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

§ 4. 1. Do zarobku, którego wysokość uprawnia pracownika do otrzymania wyrównania, o którym mowa w § 1, nie wlicza się:

- 1) wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z dodatkiem 50% lub 100%,
- 2) dodatków za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia,
- 3) dodatków za pracę nocną,
- 4) dodatków zakaźnych,
- 5) dodatków za wysługę lat,
- 6) równowartości świadczeń w naturze lub ekwiwalentu pieniężnego za te świadczenia.

2. Wyrównanie zarobków do najniższego wynagrodzenia oraz dodatki, o których mowa w § 1 i w § 2, wypłacane będą w 1974 r. poza planowanym funduszem płac, a począwszy od 1975 r. uwzględniane będą w planowanym funduszu płac.

3. Szczegółowe zasady ustalania wyrównania zarobku do wynagrodzenia minimalnego i dodatków do płac, a także sposób ich obliczania dla pracowników sezonowych i nowo przyjmowanych do pracy określi Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 5. 1. Upoważnia się Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do dokonania korekty tabel płac zasadniczych wprowadzonych w ramach regulacji płac po dniu 1 stycznia 1971 r., których stawki są niższe od określonego w § 1 minimalnego wynagrodzenia.

2. Podwyższenie stawek wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w ust. 1, może być przeprowadzone w ramach planowanego funduszu płac danego resortu.

3. Upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do włączenia odpowiednich kwot przewidzianych na wyrównanie zarobków do minimum wynagrodzenia do planu osobowego funduszu płac zakładów pracy, w których dokonano korekty tabel płac zasadniczych na podstawie przepisu ust. 1.

§ 6. Podwyższa się granicę wynagrodzeń wolnych od składki na cele emerytalne do 1.450 zł, tj. do wysokości wynagrodzenia wolnego od podatku.

§ 7. Zwiększenie wynagrodzenia wskutek wyrównania zarobku lub dodatku, przewidzianych w niniejszej uchwale, nie narusza dotychczasowych uprawnień uzależnionych od wysokości zarobków lub dochodów, w szczególności takich jak: ulgi w opłatach za korzystanie z urządzeń socjalnych i opiekuńczo-wychowawczych, korzystanie ze stypendiów i mieszkań kwaterunkowych.

§ 8. Przepisy uchwały — z zastrzeżeniem przepisu § 6 — nie mają zastosowania do:

- 1) pracowników odbywających naukę zawodu, zarówno pełnoletnich, jak i młodocianych,
- 2) młodocianych przyuczanych do określonej pracy lub odbywających wstępny staż pracy.

§ 9. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym odpowiednie zastosowanie przepisów uchwały w podległych jednostkach organizacyjnych.

§ 10. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 705 Prezydium Rządu z dnia 3 września 1955 r. w sprawie podstaw ustalania wynagrodzenia pracowników zatrudnionych na etatach sprzętaczek (Monitor Polski Nr 84, poz. 997),
- 2) uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz